II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2020/1044

ze dne 8. května 2020,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999, pokud jde o hodnoty pro potenciál globálního oteplování a pokyny pro inventury a pokud jde o inventurní systém Unie, a zrušuje nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 666/2014

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ([1]), a zejména na čl. 26 odst. 6 písm. b) a čl. 37 odst. 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mechanismus monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů, jak je stanoven v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ([2]), stanoví pravidla pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů v rámci politiky v oblasti klimatu. Ustanovení tohoto mechanismu jsou plně začleněna do nařízení (EU) 2018/1999, které zrušuje nařízení (EU) č. 525/2013 od 1. ledna 2021. V rámci tohoto mechanismu je nezbytné přijmout hodnoty pro potenciál globálního oteplování a stanovit pokyny pro inventuru.

(2) Pokud jde o potenciál globálního oteplování, na prvním zasedání konference smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) jednající jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody o změně klimatu uzavřené na 21. konferenci smluvních stran UNFCCC z roku 2015 (dále jen „Pařížská dohoda“) byla stanovena společná metrika pro převádění skleníkových plynů na ekvivalent CO_2 za účelem vykazování inventur skleníkových plynů. Tato společná metrika vychází z hodnot pro potenciál globálního oteplování stanovených v 5. hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) ([3]). Uvedená metrika by měla být zohledněna v hodnotách pro potenciál globálního oteplování.

([1]) Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

([3]) Sloupec „Potenciál globálního oteplování za 100 let“ v tabulce 8.A.1 dodatku 8.A zprávy nazvané „Změna klimatu v roce 2013: základ fyzikální vědy. Příspěvek pracovní skupiny I k páté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu, s. 731; k dispozici na adrese https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/.

(3) Pokyny pro inventuru skleníkových plynů by měly být stanoveny v souladu s mezinárodním vývojem. Kromě pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 by členské státy a Komise měly zohlednit podmínky, postupy a pokyny pro rámec transparentnosti opatření a podpory podle článku 13 Pařížské dohody, jak jsou stanoveny v příloze rozhodnutí 18/CMA.1 konference smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody (dále jen „rozhodnutí 18/CMA.1“). Členské státy se navíc vyzývají, aby používaly dodatek z roku 2013 k pokynům IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 týkající se mokřadů.

(4) V zájmu zajištění kvality inventury Unie je třeba stanovit další cíle programu Unie pro zajištění kvality a kontroly kvality.

(5) Aby byla zajištěna úplnost inventury Unie ve smyslu rozhodnutí 18/CMA.1, je nezbytné stanovit metodiky a údaje, které má Komise používat při vypracování odhadů k chybějícím údajům z inventury členského státu podle čl. 37 odst. 5 nařízení (EU) 2018/1999.

(6) Aby byla zajištěna včasnost, transparentnost, přesnost, jednotnost, srovnatelnost a úplnost inventury Unie, je nezbytné upřesnit obsah počátečních kontrol prováděných u údajů o inventuře skleníkových plynů předložených členskými státy. Posouzením přesnosti v rámci počátečních kontrol by mělo být zajištěno, že členské státy nebudou systematicky nadhodnocovat či podhodnocovat skutečné emise a pohlcení ve vztahu ke klíčovým kategoriím Unie. Navíc vzhledem k tomu, že vykazování emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) je nedílnou součástí podávání zpráv o inventuře skleníkových plynů, a vzhledem k zahrnutí odvětví LULUCF do cíle v oblasti klimatu do roku 2030 je třeba sladit počáteční kontroly s kontrolami prováděnými v jiných odvětvích. V odvětví LULUCF lze vykazované údaje o činnosti v oblasti využívání půdy a změn v jejím využívání porovnat s informacemi vycházejícími z programů a průzkumů Unie a členských států, jako je Copernicus a LUCAS.

(7) Odhady pro doplnění chybějících údajů národních inventur za účelem sestavení inventury Unie jsou vypracovávány v souladu s pokyny pro inventuru skleníkových plynů. Tyto odhady nelze stanovit bez použití hodnot pro potenciál globálního oteplování skleníkových plynů. Vzhledem k tomu, že pravidla k potenciálům globálního oteplování, pokyny pro inventury a inventurní systém Unie spolu věcně souvisejí, je vhodné je zahrnout do jednoho nařízení v přenesené pravomoci.

(8) K zajištění souladu s datem použitelnosti příslušných ustanovení nařízení (EU) 2018/1999 by se toto nařízení mělo použít od 1. ledna 2021.

(9) V souladu s články 57 a 58 nařízení (EU) 2018/1999 se zrušuje nařízení (EU) č. 525/2013 s účinkem od 1. ledna 2021, s výjimkou článku 7, který se má i nadále použít na zprávy obsahující údaje za roky 2018, 2019 a 2020. Od 1. ledna 2021 by proto mělo být zrušeno nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 666/2014 ([4]), avšak jeho články 6 a 7 by se i nadále měly použít na zprávy obsahující údaje za roky 2019 a 2020,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na zprávy předkládané členskými státy, jež obsahují údaje požadované od roku 2021.

Článek 2

Potenciály globálního oteplování

Členské státy a Komise použijí pro účely stanovení a vykazování údajů o inventuře skleníkových plynů podle čl. 26 odst. 3, 4 a 5 nařízení (EU) 2018/1999 potenciály globálního oteplování uvedené v příloze I tohoto nařízení.

([4]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 666/2014 ze dne 12. března 2014 , kterým se stanoví základní požadavky na inventurní systém Unie a zohledňují změny v souvislosti s potenciály globálního oteplování a mezinárodně dohodnutými pokyny k inventurám podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 26).

Článek 3

Pokyny pro inventuru skleníkových plynů

Členské státy a Komise určí inventury skleníkových plynů podle čl. 26 odst. 3, 4 a 5 nařízení (EU) 2018/1999 v souladu s:

a) pokyny Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) pro národní inventury skleníkových plynů (2006);

b) podmínkami, postupy a pokyny pro rámec transparentnosti opatření a podpory podle článku 13 Pařížské dohody, jak jsou stanoveny v příloze rozhodnutí 18/CMA.1 konference smluvních stran jednající jako zasedání smluvních stran Pařížské dohody (dále jen „rozhodnutí 18/CMA.1“).

Článek 4

Cíle programu zajištění kvality a kontroly kvality

1. Komise spravuje, řídí a snaží se neustále zlepšovat systém Unie pro inventuru skleníkových plynů na základě následujících cílů programu zajištění kvality a kontroly kvality, v nichž je uvedeno, že:

a) inventura skleníkových plynů Unie je v případě potřeby po konzultaci s dotčeným členským státem doplněna použitím postupu stanoveného v čl. 37 odst. 5 nařízení (EU) 2018/1999;

b) systém Unie pro inventuru skleníkových plynů poskytne transparentní souhrn emisí skleníkových plynů členských států ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jakož i přehledy metodických popisů pro klíčové kategorie Unie, a transparentním způsobem odráží příspěvek členských států co do emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů k inventuře skleníkových plynů Unie;

c) celkový objem emisí skleníkových plynů Unie ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů za vykazovaný rok se rovná součtu emisí skleníkových plynů členských států ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jež byly za tentýž rok vykázány podle čl. 26 odst. 3, 4 a 5 nařízení (EU) 2018/1999;

d) inventura skleníkových plynů Unie zahrnuje souvislé časové řady emisí ze zdrojů a pohlcování pomocí propadů za všechny vykazované roky.

2. Komise a členské státy podle možností zvyšují srovnatelnost národních inventur skleníkových plynů členských států tím, že usilují o synergii metod, údajů o činnostech, označení a přídělů emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů ze strany členských států, je-li to vhodné.

3. Cíle programu Unie pro zajištění kvality a kontroly kvality doplňují cíle programů zajištění kvality a kontroly kvality prováděných členskými státy.

4. Členské státy zajistí kvalitu údajů o činnostech, emisních faktorů a dalších parametrů použitých pro svoji národní inventuru skleníkových plynů.

Článek 5

Doplnění chybějících údajů

1. Odhady Komise pro doplnění údajů o inventuře předložených členským státem podle čl. 37 odst. 5 nařízení (EU) 2018/1999 jsou založeny na těchto metodikách a údajích:

a) pokud členský stát v předchozím vykazovaném roce předložil souvislou časovou řadu odhadů pro příslušnou kategorii zdroje a:

i) daný členský stát předložil přibližnou inventuru skleníkových plynů za rok X–1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999, která obsahuje chybějící odhad, na základě údajů dané přibližné inventury skleníkových plynů;

ii) daný členský stát nepředložil přibližnou inventuru skleníkových plynů za rok X–1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999, ale odhad přibližných emisí skleníkových plynů za rok X–1 v souladu s čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1999 vypracovala pro daný členský stát Unie, na základě údajů dané přibližné inventury skleníkových plynů Unie,

iii) u chybějících odhadů v odvětví energetiky není použití údajů přibližné inventury skleníkových plynů členského státu možné nebo může vést k velmi nepřesným odhadům, na základě údajů z energetické statistiky získaných v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ([5]);

iv) použití údajů přibližné inventury skleníkových plynů není možné nebo může vést k velmi nepřesným odhadům u chybějících odhadů neenergetických odvětví, na základě metodik odhadu v souladu s technickým poradenstvím k chybějícím údajům v oddíle 2.2.3 pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 (sv. 1), v příslušných případech za použití evropských statistik;

b) pokud odhad emise ze zdroje nebo pohlcování pomocí propadů pro příslušnou kategorii byl předmětem technických oprav podle čl. 38 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2018/1999 při posledním přezkumu před předložením a dotčený členský stát nepředložil revidovaný odhad, na základě metody použité technickým odborným přezkumným týmem při výpočtu technické opravy;

c) pokud souvislá časová řada vykazovaných odhadů pro příslušnou kategorii zdroje není k dispozici, na základě metodik odhadu v souladu s technickým poradenstvím k chybějícím údajům v oddíle 2.2.3 pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 (sv. 1).

2. Komise připraví odhady uvedené v odstavci 1 do 31. března vykazovaného roku za konzultace a úzké spolupráce s dotčeným členským státem.

3. Dotčený členský stát použije odhady uvedené v odstavci 1 pro předložení národních inventur sekretariátu UNFCCC podle čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 6

Počáteční kontroly

Počáteční kontroly prováděné Komisí podle čl. 37 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1999 mohou zahrnovat:

a) posouzení, zde členský stát vykazuje všechny kategorie požadované v rámci podmínek, postupů a pokynů pro rámec transparentnosti opatření a podpory podle článku 13 Pařížské dohody, jak jsou stanoveny v příloze rozhodnutí 18/CMA.1, jakož i všechny skleníkové plyny uvedené v příloze V nařízení (EU) 2018/1999;

b) posouzení, zda jsou časové řady údajů o emisích ze zdrojů a pohlcování pomocí propadů souvislé;

c) posouzení, zda jsou implicitní emisní faktory v členských státech srovnatelné s přihlédnutím ke standardním emisním faktorům IPCC pro rozdílné vnitrostátní situace;

d) posouzení případů, v nichž bylo použito označení „neodhadnuto“, pokud existují metodiky IPCC úrovně 1 a pokud použití tohoto označení není odůvodněné podle bodu 32 přílohy rozhodnutí 18/CMA.1;

e) analýzu přepočtů provedených za účelem předložení inventury skleníkových plynů, včetně toho, zda jsou dané přepočty založeny na metodických změnách;

f) srovnání ověřených emisí skleníkových plynů vykazovaných v rámci systému Evropské unie pro obchodování s emisemi a emisí skleníkových plynů vykazovaných podle čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1999;

g) srovnání výsledků referenčního přístupu Eurostatu s referenčním přístupem členských států;

h) srovnání výsledků sektorového přístupu Eurostatu se sektorovým přístupem členských států;

i) posouzení, zda členský stát odstranil nedostatky zjištěné při dřívějších počátečních kontrolách a přezkumech Unie a provedl doporučení z přezkumů v rámci UNFCCC;

j) posouzení přesnosti odhadů členských států týkajících se emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů ve vztahu ke klíčovým kategoriím Unie;

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

k) posouzení transparentnosti a úplnosti metodických popisů vykázaných členskými státy pro klíčové kategorie Unie;

l) posouzení monitorování a vykazování emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) podle přílohy V části 3 nařízení (EU) 2018/1999, včetně přiřazení klíčových kategorií, použité metodiky úrovně a srovnání vykázaných údajů o činnosti v oblasti využívání půdy a změny ve využívání půdy s informacemi vycházejícími z programů a průzkumů Unie a členských států.

Článek 7

Zrušení

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 666/2014 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2021 s výhradou přechodného ustanovení v článku 8 tohoto nařízení.

Článek 8

Přechodné ustanovení

Odchylně od článku 7 tohoto nařízení články 6 a 7 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 666/2014 zůstávají účinné pro zprávy obsahující údaje požadované pro roky 2019 a 2020.

Článek 9

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. května 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

PŘÍLOHA

POTENCIÁLY GLOBÁLNÍHO OTEPLOVÁNÍ

Zkratka, obecný název nebo chemický název	Potenciál globálního oteplování
Oxid uhličitý (CO_2)	1
Methan (CH_4)	28
Oxid dusný (N_2O)	265
Fluorid sírový (SF_6)	23 500
Fluorid dusitý (NF_3)	16 100
Částečně fluorované uhlovodíky (HFC):	
HFC-23 CHF_3	12 400
HFC-32 $CH2F_2$	677
HFC-41 CH_3F	116
HFC-125 CHF_2CF_3	3 170
HFC-134 CHF_2CHF_2	1 120
HFC-134a CH_2FCF_3	1 300
HFC-143 CH_2FCHF_2	328
HFC-143a CH_3CF_3	4 800
HFC-152 CH_2FCH_2F	16
HFC-152a CH_3CHF_2	138
HFC-161 CH_3CH_2F	4
HFC-227ea CF_3CHFCF_3	3 350
HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$	1 210
HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$	1 330
HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$	8 060
HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$	858
HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$	716
HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$	804
HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ nebo ($C_5H_2F_{10}$)	1 650
Zcela fluorované uhlovodíky (PFC):	
PFC-14, perfluormethan, CF_4	6 630
PFC-116, perfluorethan, C_2F_6	11 100
PFC-218, perfluorpropan, C_3F_8	8 900
PFC-318, perfluorcyklobutan, c-C_4F_8	9 540
Perfluorcyklopropan c-C_3F_6	9 200
PFC-3-1-10, perfluorbutan, C_4F_{10}	9 200
PFC-4-1-12, perfluorpentan, C_5F_{12}	8 550
PFC-5-1-14, perfluorhexan, C_6F_{14}	7 910
PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$	7 190